

[Aksel Larsen.]

man have detaillerede Bestemmelser om, hvem der har Bevillingsretten her i Landet, saaledes at det ikke kan misforstaaes eller misfortolkes, men hvorfor skal man ikke have det med Hensyn til det langt mere vitale Spørgsmaal om, hvad der vedrører selve Folkestyrets Grundlag og Eksistens?

Saa ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger om selve den Rigsdag, der kommer ud af dette Forslag. Jeg skal ikke gaa i Detailler, men vil gerne have Lov til at sige, at jeg er meget skeptisk over for Forligspartiernes Produkt. For det første er det svært at finde ud af, hvad det egentlig er. Det afhænger øjensynligt af dem, der ser paa det. Regeringspartierne hævder, at det er et udmærket Etkammersystem. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har været oppe og sagt: Nej, det er ikke et Etkammersystem, det er et Tokammersystem, det har blot alle Etkammersystemets Fordele, derfor er det et særlig godt Tokammersystem. Lad os imidlertid ikke hænge os i det! Jeg vil have Lov til at hænge mig i noget andet. Jeg vil bede Forligspartierne overveje deres eget Etkammer- eller Tokammersystem lidt nøjere. Der er mange Ting, som gør, at Arbejdet i den nuværende Rigsdag ofte gaar temmelig vanskeligt, fordi der er Former, som skal overholdes. Nu har man kun to Ting; i Fremtiden faar man reelt tre Ting, idet visse Sager skal behandles saa i det ene og saa i det andet og saa i begge Rigsdagens Ting, men Plenarbehandlingen vil fordre langt mere Tid end efter den nuværende Ordning. Jeg er ikke Advokat for den nuværende Ordning, jeg anser den for inderlig upraktisk, jeg er Tilhænger af et rent Etkammersystem, men man maa undskylde mig, jeg vil ikke ned paa Niveau med det ærede Medlem, der kommer op og taler efter mig, Vorherre bevare mig! Den indviklede Rigsdagsteknik, man skaber efter Flertalspartiernes Forslag, minder unøgtelig om Storm Petersens bekendte Maskine til at tage Hatten af med. Det er gjort saa indviklet som paa nogen Maade muligt, det er umuligt at forstaa for almindelige dødelige, man skal have sagkyndige for at sikre sig, at det kommer til at foregaa efter Regel og Paragraf. Jeg nærer alvorlig — jeg understreger *alvorlig* — Frygt for, at det Apparat, man skaber, skal vise sig at arbejde saa tungt og vanskeligt, at der vil opstaa de allerstørste Gnidninger med Hensyn til at faa Lovgivningsarbejdet tilendebragt i rette Tid, rent ud sagt med Hensyn til Rigsdagens rettidige Beslutningsdygtighed, dermed forstaaer jeg ikke

Antallet af tilstedeværende Medlemmer, men Evnen til at faa tilvejebragt en Beslutning og faa tilvejebragt den rigtige Beslutning.

Jeg henstiller, at man overvejer, om det Maal, man vil naa, det være sig Etkammersystem eller Tokammersystem, ikke vil kunne naas paa en lettere og bedre Maade, saaledes at Arbejdet kan komme til at gaa uden saa megen Friktion i Fremtiden. Jeg sagde, at det var et meget alvorligt Spørgsmaal for mig, og det er det. Man kan ikke være blind for, at jo vanskeligere Rigsdagsarbejdet kan blive rent teknisk, og jo vanskeligere Rigsdagen derfor kan have ved at handle paa den rigtige Maade i de rigtige Situationer, i rette Tid og saa videre, des større Angreb bliver Rigsdagen udsat for, det synes jeg, som sagt, Flertalspartierne skulde overtænke. Jeg deler deres Forbavselse, som ikke kan forstaa, hvorfor vi ikke faar Etkammersystem. Der blev sagt, jeg tror ogsaa af den ærede Ordfører, at 5 af 6 Udvalgspartier er enige om, at vi burde have Etkammersystem. Jeg kan egentlig ikke se andet, end at 6 Udvalgspartier mener, vi bør have Etkammersystem, for Det konservative Folkeparti er jo dog gaaet med til Etkammersystem, hvis det har Tokammersystemets Fordele. Men selv om vi ser bort fra Det konservative Folkeparti, er der dog 5 Partier, der vil have Etkammersystem, det erklærer de. Vi vil ogsaa have det, saa er vi 6, og jeg mener, at selv om saa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel skulde finde hinanden i fælles Modstand mod en fornuftig Grundlov, saa klarede vi det nok baade her i Rigsdagen og ved Folkeafstemningen, naar vi andre blev enige om at gennemføre det, vi gerne vil have.

I Overensstemmelse med denne Betragtning vil vi stemme for Retsforbundets Ændringsforslag, som tilsigter at affive dette andet Kammer, hvad enten man nu kalder det Rigstinget eller Landstinget. Det bliver naturligvis ikke noget ideelt Resultat, der kommer ud af det, hvis dette Ændringsforslag vedtages, fordi det er ikke saa godt, naar man skal bygge det ind i et i Forvejen temmelig knudret Forslag, men det bliver ubetinget bedre end det, Flertalspartierne foreslaar.

Vi kan ikke stemme for Venstres Ændringsforslag. Det kan vi ikke, fordi i dette Ændringsforslag fra Venstre er der en Mængde ubehagelige Ting, som gør det uantageligt og ogsaa gør det daarligere end selve Forligspartiernes Forslag. Jeg tænker